

Î N C H E I E R E

06 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Manucean Arțruni împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 02 iulie 2015 Manucean Arțruni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” (în continuare – ÎS „Calea Ferată din Moldova”) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, a activat la Depoul de locomotive Bender a ÎS „Calea Ferată din Moldova” din anul 1996, iar din 2002 a exercitat funcția de mecanic al locomotivei.

Afirmă că, la data de 19 august 1984 a încheiat contractul individual de muncă nr.74, iar prin ordinul ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr. 199/H din 25 mai 2015 a fost concediat, în temeiul art.86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, fiind dispusă încasarea prejudiciului cauzat prin sustragerea motorinei în cantitate totală de 221,8 litri, în sumă de 3300,58 de lei.

Consideră concedierea sa ilegală, deoarece pe perioada activității nu a încălcat disciplina muncii și nu a comis abateri disciplinare, fiind stimulat, caracterizat pozitiv, iar în perioada 01 ianuarie 2015 – 25 mai 2015 a economisit 1634 kg de motorină.

Susține că, locomotiva nr.1041 de tip 3TЭ10M secțiile A/V/B/ care i-a fost repartizată, nu a fost supusă verificărilor tehnice obligatorii, fapt care direct a

condiționat la supraconsumul motorinei, iar volumul de motorină sustras de persoane necunoscute așa cum invocă angajatorul, nu coincide cu volumul de motorină supraconsumat

Relevă că, la data de 25 mai 2015 organul sindical a fost împotriva concedierii sale.

Solicită anularea ordinului ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr.199/H din 25 mai 2015 privind concedierea lui Manușean Arșuni din funcția de mecanic al locomotivei la Depoul de locomotive Bender a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, restabilirea în funcția de mecanic al locomotivei la Depoul de locomotive Bender a ÎS „Calea Ferată din Moldova” începând cu 26 mai 2015, încasarea salariului neachitat pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă începând cu 26 mai 2015 și pînă la restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului moral în sumă de 15000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat ordinul ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr.199/H din 25 mai 2015, în partea aplicării lui Manușean Arșuni, mecanicul Depoului de locomotive Bender, a sancțiunii disciplinare – concediere din 26 mai 2015; s-a obligat ÎS „Calea Ferată din Moldova” să-l restabilească pe Manușean Arșuni în funcția de mecanic de locomotive la Depoul de locomotive Bender a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, să-i calculeze și să-i achite lui Manușean Arșuni salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada de la 26 mai 2015 pînă la 07 decembrie 2015, inclusiv; să-i calculeze și să-i achite lui Manușean Arșuni prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar; s-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul lui Manușean Arșuni cheltuielile de judecată în sumă de 4000 de lei pentru asistență juridică; în rest, pretențiile privind încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată s-au respins ca neîntemeiate; s-a dispus executarea imediată a hotărîrii în partea restabilirii în funcție și încasarea unui salariu mediu lunar.

Prima instanță a reținut că, ordinul contestat privind concedierea din funcție nu corespunde cerințelor legii, deoarece în cauză nu s-a constatat comiterea abaterii disciplinare, nefiind stabilită culpa lui Manușean Arșuni.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015.

La data de 27 iulie 2016, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținînd că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Susține că, instanțele inferioare au apreciat probele arbitrar și nu au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii.

Menționează că, instanța de apel eronat a reținut argumentul că locomotiva nr.1041 de tip 3TЭ10M secțiile A/V/B/, nu a fost supusă verificărilor tehnice obligatorii, fapt care direct a condiționat la supraconsumul motorinei, deoarece

locomotiva este verificată cu regularitate, iar intimatul nu a semnalat despre existența defecțiunilor, afirmînd că hotărîrile instanțelor inferioare nu sunt motivate în sensul art.6 par.1 al CEDO.

Prin cererea suplimentară din 08 august 2016 recurentul invocă faptul că, prima instanță eronat a obligat recurentul de a achita salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada de la 26 mai 2015 pînă la 07 decembrie 2015 inclusiv, referindu-se la dispozițiile art.243 din Codul de procedură civilă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Alegațiile recurentului din cererea de recurs precum că, instanța de apel eronat a reținut argumentul că locomotiva nr.1041 de tip 3TЭ10M secțiile A/V/B/, nu a fost supusă verificărilor tehnice obligatorii, fapt care direct a condiționat la supraconsumul motorinei, deoarece locomotiva este verificată cu regularitate, iar intimatul nu a semnalat despre existența defecțiunilor, nu pot fi reținute, or cele invocate sunt declarative și nu au suport probator.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, prima instanță eronat a obligat recurentul de a achita salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada de la 26 mai 2015 pînă la 07 decembrie 2015 inclusiv, referindu-se la dispozițiile art.243 din Codul de procedură civilă, deoarece dispozitivul hotărârii primei instanțe nu indică suma care urmează a fi încasată, însă referința cuantumului salariului mediu și perioada încasării.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, dînd o apreciere justă acestora.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat